

Tore Strömberg in memoriam

Den 8 november 1993 avled professor emeritus Tore Strömberg, åttioett år gammal, i Lund.

Tore Strömberg föddes i Malmö, blev fil. kand. vid dåvarande Göteborgs högskola 1933, jur. kand. i Lund 1937 samt jur. dr darsammastädes 1949. Samma år utnämndes han till docent i straffrätt vid Lunds universitet. Under åren 1949–53 och 1955–57 tjänstgjorde han som tf. professor i straffrätt och juridisk encyklopedi. 1958 blev han preceptor vid dåvarande Stockholms högskola. Åren 1961–77 var han professor i allmän rättslära i Lund.

Bland Tore Strömbergs arbeten inom straffrätten kan — förutom en rad uppsatser och recensioner — nämnas "Om konfiskation som brottspåföljd" (1949, ak. avh.) och "Åtalspreskription" (1956). På den allmänna rättslärans område utgav han "Inledning till den allmänna rättsläran" i inte mindre än åtta upplagor, "Rättsfilosofins historia i huvuddrag" (tre upplagor) samt det stora arbete som kom att bli hans sista, "Rättsordningens byggstenar" (1988) jämte ett flertal uppsatser.

Tore Strömberg blev den första innehavaren av professuren i allmän rättslära i Lund, vilket kom att visa sig mycket värdefullt med avseende på ämnets inriktning i Sverige.

Att Tore Strömberg i sina rättsteoretiska arbeten påverkats av uppsalaskolan (Hägerström, Lundstedt och främst, p. g. a. tidvis nära personlig kontakt, Karl Olivecrona), särskilt i ontologiska frågor, är obestridligt. Men det vore djupt missvisande att helt uppfatta honom som en sentida företrädare för denna riktning. Strömbergs rättsteoretiska profil är mer självständig och originell än så.

Hans kanske främsta rättsteoretiska insats ligger inom rättsmorfologin, dvs. studiet av rättsordningarnas formella uppbyggnad. Arbetet "Rättsordningens byggstenar", som behandlar olika typer av rättsnormer, är ett utomordentligt helgjutet verk på detta område och har fört denna del av rättsteorin ett gott stycke framåt. Särskilt förtjänar att framhållas hans pionjärinsats vad avser den kategori rättsregler som han kallat "kvalifikationsregler". En pärla i hans produktion är uppsatsen "Lathund för lagläsare" (1969), som på ett mycket skickligt sätt visar de komplicerade relationer som olika lagregler kan inänta till varandra vid lösandet av konkreta fall.

Tore Strömberg var ingen rampljusets man. Blev man lite närmare bekant med honom, kom man att känna stor högaktning för hans person, och det berodde på att han hade en ödmjuk hållning till livet och ett stort allvar. Den egna vetenskapens grund, vår moraliska hållning och människolivets mening var för honom centrala frågor, som han ständigt brottades med. Därvidlag hade han också modet att, när så krävdes, ändra uppfattning.

Åke Frändberg